

UDELUKKET

(Homovielser nr.9)

Er de danske biskopper parate til at gå imod en rivende, humanistisk strøm ved at foretage sig netop det, som så godt som hele den danske befolkning vil vende sig imod? Vil de udelukke homofile par fra at blive viet i kirken? Vil de gøre det, som er imod al opfattelse af evangelium og kristendom: 'Lukke kirkens døre for syndere'?

Dette er, hvad homo-udvalget står overfor at skulle tage stilling til. Medens de drøfter denne sag, så står Berlin på den anden ende. En halv million mennesker festede i juni i hovedstadens gader, da den årlige Gay Pride festival blev sluppet løs. Festivalen var en del af 'den stadige kamp for homoseksuelle rettigheder' – og blandt disse 'uopnåede rettigheder' står homovielser i kirken øverst på listen.

Mere end 50 udsmykkede fladvogne kørte lørdag d. 19. juni gennem gaderne til tonerne af pumpende technomusik – og for første gang sluttede paraden foran Berlins store frihedsmonument: Brandenburger Tor.

*

At homo-'frihedsbevægelsen' førte Gay Paraden gennem kæmpeboulevarden 'Unter den Linden' i Berlins bymidte helt frem til Brandenburger Tor er som et manende tegn for Danmarks biskopper! På toppen af den imponerende portbygning står nemlig sejrsgudinden med firspand – for Gay Paraden et tegn på at 'sejren er sikker'! (Den 25 meter høje port blev svært beskadiget under Anden Verdenskrig men blev restaureret i 1956-58. I ligeved 30 år dannede den grænsen mellem Vestberlin og Østberlin, hvortil adgangen var spærret af Berlinmuren... "men nu er der ikke flere 'lukkede døre',” hed det!)

Den rapport, som bisperne skal aflevere d. 15. september synes i dette lys at måtte lade alle skranker og afspærringer falde. Ja, biskopperne må være parate til at fjerne alle tidligere rammer omkring den århundredgamle ægteskabsindstiftelse foran alteret, så at præsten fremover kan komme til at velsigne de homoseksuelle og lesbiske par, der ønsker at blive viet i kirkens gamle hus...

Dette er det altafgørende spørgsmål, som kirkens hyrder har bedt kirkeministeren om at lægge hen til homo-udvalgets overvejelse. Altså: "Hvad kan vi som kristen menighed gøre for at give plads til homovielser i kirken?" Eller sagt på den måde, man taler, når man henvender sig til en minister: "Skal ægteskabsindstiftelsen fortsat foregå i folkekirken? Under hvilke former skal også det registrerede partnerskab kunne indgås i folkekirken? (Kirkeministeriets pressemeddelelse d. 15. april 2010). Er der nogen, der med hensyn til at sige ja til hinanden foran kirkens alterskranke er udelukket? Dette er sagens kerne: Er der nogen, der er udelukket?

*

Imidlertid fremgår det med al ønskelig tydelighed af homo-ideologernes egne skrifter, at det slet ikke er det, som de homofile stræber efter. Ægteskabets indgåelse, som homo-udvalget har så travlt med at finde den rette form og formulering for, er ikke den militante homo-bevægelses egentlige mål! Nej, den sigter på at ryste hele 'det gammeldags' heteroseksuelle ægteskabsforhold så voldsomt, at både samfund og kirke dog endelig må kunne indse, at der er andre samlivsformer som offentligt må kunne både anerkendes og legitimeres.

- "Det kan ikke være rigtigt," skriver homo-filosoffen, Judith Butler i bogen, 'Défaire le Genre' (hvis franske udgave jeg fortsat henviser til), "at de homofile pludselig skal opdage, at de må opgive deres personlige identitet og samtidig gøre sig totalt afhængige af det etablerede (systems) ordbog for ikke at blive udelukket..." (découvrir que le sentiment de notre identité personnelle dépend fondamentalement du lexique établi de cette légimitation'... overs.min)

Hvad er det altså for et ord, som homo-forfatteren vil have fjernet fra ordbogen? Det er ordet: 'Udelukket'!

Hun forklarer (i meget filosofiske vendinger, som kan være vanskelige at oversætte), at hvis man skal til at fastlægge grænser for det, der offentligt kan legitimeres, kan det kun ske ved 'at nogle bliver udelukket' (La légimitation ne prendra place qu'au travers d'une certaine exclusion...)

... og det er jo netop det, som ikke må ske! Ingen må 'udelukkes'. I samfundet bør ingen afsondres, og i kirken skal dørene dag og nat stå åbne for alt og alle. Dette skal ud fra homo-ideologernes ordbog forstås således, at kirken bør modtage og anerkende alle mennesker, som de er, samt at der herefter ikke fra menighedens side bør fordres nogen form for omvendelse – ej heller forkyndes nogen særlig helliggørelse! De homoseksuelle og lesbiske par må herefter betingelsesløst kunne modtages i kirken, deres parforhold velsignes – og der kan herefter ikke være noget til hinder for, at de som 'ægtepar' indlemmes i menigheden.

- Ja, fremover må de også 'som par' kunne ordineres, så at de sammen kan forrette præstetjeneste og uddele den hellige nadver. Præstegårdene på land og i by bør fyldes med disse nye 'ægtepar', så at de med den velsignelse, som de har modtaget, sammen fra prædikestolen kan forkynde Guds ord.

Kirken må kunne forstå – erklærer homotænkerne – at evangeliet betyder, at ingen noget sted af en hvilken som helst grund kan udelukkes...

*

Ordet 'udelukkelse' klinger hårdt for det moderne menneske. Humanismen har for længst slået en streg over det, og pædagogerne kan fortælle mange sørgelige beretninger om, hvilke tragiske følger dette ord har haft for enkelte

mennesker. Derfor vil også flertallet være enig med homo-ideologerne samt med alle dem, der taler samme sprog, at udelukkelse ikke hører hjemme i Guds kirke. "Gud er en kærlig Gud," vil de sige, "han udelukker ikke noget menneske..."

Teologerne og præsterne, biskopperne og homo-udvalgets medlemmer kommer nu sammen for at overveje, om homofile par bør udelukkes fra at kunne blive viet i kirken. Udvalget er ikke først og fremmest sammensat for at finde ud af, hvad der i denne sag er flertallets opfattelse – ej heller må udvalget være bange for at udtale dets mening, selvom den kan fremkalde offentlige forargelse. Nej, det er uvalgets opgave på kirkens bekendelsesgrundlag at give udtryk for, hvad der er den kristne menigheds holdning i denne sag. Hvad siger kirken til ordet 'udelukkelse'?

Ved 'udelukkelse' forstås (hedder det i kirkens gamle skrifter) en ganske bestemt holdning, som kirken absolut må indtage og Kristi Menighed absolut bør praktisere for 'at bringe åbenbare syndere til anger og omvendelse'.

Hertil vil de homofile højroestet protestere og samlet erklære, at de ikke hører til 'den flok', som kirken kan tillade sig at kalde for 'åbenbare syndere'. De kan ikke godtage Skriftens svar, der ikke blot erklærer homoseksualitet for synd, men hævder, at i dens kølvand kan noteres 21 'åbenbare synder' (Rom.1:28-32).

*

Udelukkelse fra den kristne menigheds fællesskab kan ifølge Skriftens lære forekomme, hvis et menneske på trods af kirkens formaninger og advarsler alligevel bliver ved med at leve i gamle overtrædelser. Dette må ske, for at hele det kristne samfundslegeme ikke skal lide skade ved (som det lyder i gammel luthersk forkyndelse): "... disse enkelte fordærvede lemmer."

Hvis en sådan 'udelukkelse' har været og stadig er nødvendig med henblik på de troende, som allerede er i den kristne menighed, hvor meget mere gælder det da ikke homofile par, der udefra søger at komme indenfor kirkens mure med en samlivsform, der ifølge kirkens tro fordres afsondret fra det kristne fællesskab?

Hvis lovgiverne har vanskelig ved at finde grænsen for en sådan overtrædelse af sædeligheds-buddet (grundl. § 67) – da er det ikke svært for kirkens præster. De får ren besked i apostlenes breve. "Det er almindelig kendt," skriver Paulus til Korintermenigheden, at der forekommer utugt hos jer – og det af en sådan art, at den ikke engang forekommer hos hedninger"(1.Kor.5:1).

Dette kan ikke siges om homoseksualitet. Den flourer i dag indenfor kirken. Kun på visse områder har nationalkirken endnu ikke tilladt den at komme ind bag helligdommens mure, og det er ved (som det nu fordres) at denne form for 'unaturlig utugt' anerkendes – ja, med et særligt ritual velsignes. Denne

sidste barriere søges nu omstyrtet, og det vil nu blive åbenbart, hvilken stilling Den evangelisk-lutherske Kirke vil tage i denne sag.

Den synd, som apostelen omtaler, når han belærer om 'udelukkelse', er især et forhold i Korintermenigheden, der har vakt hans forfærdelse, 'nemlig at en mand lever sammen med sin fars hustru' (5:1).

Et sådant forhold ville næppe ryste lovgiverne i Danmark. De ville end ikke pålægge det noget forbud eller nogen straf... og den tid kommer, hvor det heller ikke vil vække nogen opsigt, dersom kirken bliver beordret til at legitimere incest (blodskam/kønslig forbindelse med nære slægtninge) ved at velsigne det, ja, at sørge for, at der blev udarbejdet et særligt vielsesritual i den henseende.

*

Udelukkelse er den første kristne menigheds indstilling til overtrædelse af sædeligheds-synder. Apostelen er sammenbidt. Der findes intet kompromis.

Paulus skriver:

"Og så er I tilmed indbildske. Burde I ikke snarere være fortvivlede, så han, der har gjort dette, fjernes fra jeres midte" (5:2).

Pauli ord er i lige grad rettet til de biskopper, som åbent forsvarer og gør sig til talsmænd for, at homovielse skal velsignes af kirken.

"I er opblæste," hedder det i en ældre oversættelse. Yderst rammende! Hvem tror de, at de er? Det kan kun være en eller anden form for 'indbildskhed' eller 'opblæsthed', som kan få personer i det høje kirkelige embede til at foreslå 'homovielse' i kirken. En slags arrogance, der hæver sig op over kirkens bekendelser og Den hellige Skrift, og som (det har jeg en ubehagelig fornemmelse af) ser ned på de 'ulærde folk', der har en anden mening.

"Burde I ikke snarere være fortvivlede" spørger apostelen... og dette spørgsmål kan næppe være mere relevant. I stedet for at fortvivle over, at homo-kræfterne nu for alvor slippes løs i kirken, så befordre og fremmer en del af de danske biskopper denne ulykke. Hvor er bedrøvelsen henne? De inderlige bønner? Guds frygten?

- Og så kommer apostelen til sagens kerne. Udelukkelsen! Portene, som smækkes i: "Burde I ikke snarere være fortvivlede, så han, der har gjort dette, fjernes fra jeres midte!" (v.2)

... altså ikke i vrede. Ej heller i en form for forfølgelse eller i en selvretfærdig harme. Nej, i fortvivlelse: Fjernelsen! Udelukkelsen!

Hvis dette havde været apostelens eneste tilrettevisning, havde det været tilstrækkeligt. Der behøves ikke at siges mere. Ordet 'udelukkelse' er præciseret, og de, som vil benægte det og fortsat hævder, at en 'fjernelse' af

visse mennesker fra menigheden i visse tilfælde er skriftmæssigt korrekt – er galt afmarcheret! Ingen skal lytte til dem, og deres indflydelse bør standses; de fører Kristi menighed på afveje!

Imidlertid fortsætter Paulus. Han tager sig denne sag meget nær. Sex-overgrebet er et anliggende, som han ikke iagttager på afstand. Han betragter det ikke ud fra en vis, fornem, teologisk distance. Apostelen ville aldrig – bare i én time – have taget del i de udvalgsforhandlinger, som nu har fundet sted. De bisper, der siger ja til homovielser i Kristi menighed, ville han for længst have smidt på porten!

Der er ikke megen humanisme at spore i apostelens dom med hensyn til den 'sædelighedsforbrydelse', som han henviser til. "I Herren Jesu Navn skal vi forsamles," fortsætter han, "I og min ånd, med vor Herre Jesus kraft og overgive et sådant menneske til Satan, så hans legeme kan gå til grunde, for at ånden kan frelses på Herrens dag" (1.Kor.5:4-5).

De danske bisper vil forfærdet afvise en sådan behandling. "Vi skal selv overgive et sådant menneske til Satan," vil de spørge. "Rigtigt," svarer Paulus, "Det er ikke vor sag at dømme dem, der er udenfor. Er det ikke dem indenfor, I skal dømme? Dem udenfor skal Gud dømme. Udstød det onde menneske af jeres kreds!" (v.13)

"Nej," siger bisperne. "Vi vil tage mennesker tillige med deres synd ind i vor kreds... og velsigne dem og give dem 'brodernavn' (v.11). Der må være håb for en synder – ligegyldig af hvilken art, hans synd er."

Korrekt! Og det var der også for den mand, der blev udelukket i Korint. Da menigheden så hans bedrøvelse og omvendelse, tilgav de ham og bragte ham tilbage ind i deres kreds. Paulus skriver i et senere brev: "Det er nok med den straf, han har fået. Nu skal I snarere trøste ham, for at han ikke skal blive opslugt af en endnu større bedrøvelse" (2.Kor.2:6-7). "Et sønderbrudt, sønderknust hjerte, agter du ikke ringe, o Gud... (Salme 51:19).